

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 7 października 1879.

120.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 września 1879,

którem ogłasza się dla zachowywania wzajemności, przepisy włoskiej ustawy o postępowaniu cywilno-sądowem, tyczące się dochodzenia w postępowaniu delibacyjnym.

Rząd królewsko-włoski oznajmił, że w postępowaniu delibacyjnym, wyta-
czanem w celu wykonania wyroków cywilnych austriackich i załatwienia innych
rekwizycyj, wydanych w sporach cywilnych przez Sądy austriackie, tak w tych
okręgach włoskich, które w rozporządzeniach ministerstwa sprawiedliwości
z dnia 29 lutego 1860 (Dz. u. p. Nr. 55) i z dnia 4 czerwca 1868 (Dz. u. p.
Nr. 58) są wymienione, jakież w innych częściach królestwa włoskiego, nie
będą już zachowywane przepisy podane do wiadomości rozporządzeniem mini-
sterstwa sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 1853 (Dz. u. p. Nr. 13), lecz tylko
postanowienia włoskiej ustawy o postępowaniu cywilno-sądowem.

Celem dochodzenia w postępowaniu delibacyjnym nie będzie już teraz ba-
danie, czy wyrok zagraniczny, który ma być wykonany, nie jest oczywiście nie-
sprawiedliwy, lecz zbadanie następujących okoliczności, stosownie do art. 941
włoskiej ustawy o postępowaniu cywilnem:

1. czy Sąd, który wydał wyrok był właściwym,
2. czy przed wydaniem wyroku strony otrzymały przepisane wezwanie,
3. czy strony były zgodnie z ustawą reprezentowane, lub czy zostały ska-
zane zaocznie w sposób ustawami przepisany,
4. czy wyrok nie zawiera postanowień, sprzeciwiających się publicznemu
porządkowi lub prawu publicznemu krajowemu.

Przepisy powyższe, które stosownie do art. 943—947 stosowane bywają
odpowiednio także we wszystkich innych przypadkach pomocy prawnej w spra-
wach cywilnych, podają się niniejszym do wiadomości w celu zachowywania
wzajemności.

Stremayr r. w.

121.**Rozporządzenie pełniącego obowiązki Ministra wyznań i oświecenia z dnia 29 września 1879.**

tyczące się wyznaczania terminu egzaminu rządowego, gdy kandydat odrzucony został po raz drugi.

Kandydaci, którzy już dwa razy odrzuceni zostali na tym samym egzaminie rządowym teoretycznym, mogą być na przyszłość przypuszczeni do ponowienia egzaminu w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie także przed upływem roku, ale w żadnym razie wcześniej, aż dopiero po upływie pół roku, a względnie po upływie półrocza akademickiego.

Atoli termin tego egzaminu, ustanowiony w rozporządzeniu ministeryjnym z dnia 7 października 1859 (Dz. u. p. Nr. 186), skrócony być może tylko w tym razie, gdy przynajmniej jeden z komisarzy egzaminacyjnych oświadczy się za aprobowaniem kandydata i gdy wszyscy komisarze egzaminacyjni na to się zgodzą.

Stremayr r. w.

122.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 1 października 1879.**

tyczące się wykonania ustawy z dnia 7 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65) o rejestrowaniu okrętów handlowych.

Ku wykonaniu ustawy z dnia 7 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65) o rejestrowaniu okrętów handlowych morskich, wydają się następujące przepisy:

Do §fu 2go.

Podług artykułu VI ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62) obywatele krajów korony węgierskiej, dopóki trwać będzie przymierze cowe i handlowe, równi są we względzie wykonywania żeglugi morskiej obywatelom królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, gdy więc własność okrętu handlowego morskiego ma być w rejestrze okrętowym zapisana, postępować się będzie względem nich tak samo, jak względem Austryaków.

Czy okręt zapisany być ma do rejestru Władz austryackich, czy do rejestru Władz węgierskich (§. 11 ustawy), o tem orzekąć się będzie podług krajobości właściciela, gdy jest więcej właścicieli, podług krajobości tych właścicieli, którzy posiadają większą ilość udziałów a gdy jednych jest tylu co drugich, podług wyboru stron, i podług tej samej zasady nastąpi przeniesienie z rejestrów jednego państwa do rejestrów drugiego, gdy stosunki krajobości lub własności później się zmieniają.

Do §fu 3go.

Zdatność do dowodzenia okrętem handlowym morskim, jakotęż do zajęcia posady sternika (tenente), określona jest w osobnych przepisach w tym względzie obowiązujących.

Władze, przeznaczone do wydawania listy załogi (§. 26), obowiązane są sprawdzić, czy osoby, przeznaczone do dowodzenia okretem handlowym, lub do sprawowania obowiązków sternika (tenente), posiadają do tego przepisana zdolność, a to przed ich przypuszczeniem.

Co do obywateli krajów korony węgierskiej, dopóki trwać będzie przymierzeowe i handlowe, trzymać się należy postanowień art. VI ustępu 4go tegoż przymierza.

Do §§. 6go i 7go.

Ile razy okręt handlowy żeglugi nadbrzeżnej małej lub wielkiej powróci do portu krajowego, urząd portowy sprawdzić ma, czy okręt ten nie przekroczył granic swego zakresu.

Gdyby nastąpiło takie przekroczenie zakresu, a dowódca okrętu nie mógł go usprawiedliwić, urząd portowy wytoczy postępowanie karne.

Przeto każdy dowódca okrętu, którego okoliczności zmusiły przekroczyć granice swego zakresu, obowiązany jest zgłosić się do najbliższego c. k. urzędu konsulowskiego i oznajmić mu dokładnie przyczyny przekroczenia.

C. k. urząd konsulowski spisze wywód, zanotuje przekroczenie w liście załogi, poleci dowódcy okrętu, aby niezwłocznie wrócił z nim w granice wyznaczonego mu zakresu i akta, tyczące się istoty rzeczy, odesle do urzędu portowego swojszczynny.

Jeżeli przekroczenie nastąpiło w skutek siły większej a okoliczność tę dostatecznie udowodniono, dość jest zanotować to w liście załogi i nie trzeba uwadniać przerzeczonego urzędu portowego.

Do §fu 9go.

Pozwolenie do wykonywania żeglugi nadbrzeżnej poza obrębem granic wyznaczonych w §§. 6 i 7 wzdłuż pewnego wybrzeża morskiego lub na wodach, tamże wpadających, wydawać będzie Władza morska zwyczajnie każdemu w szczególności okrętowi, mającemu trudnić się taką żeglugą, której granice będą dokładnie określone i w świadectwie wpisu zanotowane.

Gdy okręt znajduje się w granicach swego zakresu, udawać się powinien do wyznaczonych mu okręgów żeglugi jak najbezpieczniejszą i najkrótszą drogą, nie zbaczając poza obręb tych granic.

Obowiązany jest także spełnić zlecenia pod względem dowództwa i załogi w czasie tej wyprawy, które Władza morska ze względu na szczególny przypadek uznała za stosowne wydać i w świadectwie wpisu zanotowała.

Jeżeli okręt, dla którego podano o takie pozwolenie, znajduje się za granicą, natenczas, zanim Władza morska w tej mierze orzeknie, odnośny c. i k. urząd konsulowski mocen jest, pozwolić mu tymczasowo trudnić się rzeczoną żeglugą nadbrzeżną, jednakże tylko w tym razie, jeżeli Władza morska już w zasadzie orzekła, iż żegloga wzdłuż pewnego wybrzeża może być dozwolona.

Do §fu 11go.

Rejestra okrętowe utrzymywać należy podług załączonego wzoru A.

Każdy okręt mieć będzie w rejestrze okrętowym osobną kartę.

Do §§. 12go i 13go.

W prośbie pisemnej o wpisanie okrętu do rejestru wyrazić należy wszystkie te okoliczności, których zapisanie w rejestrze okrętowym ustanawia przepisuje.

Jeżeli pewna okoliczność nie jest wcale podana albo podana w sposób niedostateczny a względnie nie udowodniona wiarogodnie, Władza rejestrowa nie uskuteczniając wpisu, zwróci prośbę do uzupełnienia.

Gdy Władza rejestrowa uzna, że podana w prośbie ilość normalna załogi, ze względu na jakość okrętu i zakres jego żeglugi, jest niedostateczna dla bezpieczeństwa okrętu, wezwie właściciela, aby tę ilość powiększył a jeżeli przeciwnemu czynił przedstawienia, orzecze stanowczo po ich rozważeniu.

Proszac o wpisanie pewnej okoliczności w rubryce „Uwagi”, dołączyc należy dokumenty, służące do udowodnienia tej okoliczności a wpis nastąpi tylko wtedy, gdy okoliczność będzie całkiem wiarogodnie udowodniona.

Do §fu 14go.

Nazwa okrętu składać się może z jednego lub więcej wyrazów, z przydatkiem pojedynczych głosek lub cyfr, albo bez przydatku, atoli różnić się powinna wybitnie od wszelkiej innej nazwy.

Do §fu 19go.

O zaginięciu okrętu sądzić należy podług zasad przepisanych w prawie prywatnym morskiem.

Do §fu 20—24go.

Świadectwo wpisu wydawać będzie Władza morska podług wzoru *B* bezpośrednio po wpisaniu okrętu do rejestru okrętowego.

Wydatki za przesłanie świadectwa wpisu ponosi właściciel okrętu.

Gdy okręt zagine i w skutek tego zostanie wykreślony z rejestru, dowód, jako świadectwo wpisu nie może być zwrócone, nie jest potrzebny.

We wszystkich innych przypadkach okoliczności, nie pozwalające zwrócić nieważnego świadectwa wpisu, albo wymagające wydania drugiego egzemplarza świadectwa wpisu jeszcze ważnego, udowodnić należy wiarogodnie (§§. 23, 24 ustawy).

Wydanie drugiego egzemplarza świadectwa wpisu zanotować należy w reestrze okrętowym.

Do §fu 25go.

Paszport tymczasowy wydawany będzie podług wzoru *C*.

Jednocześnie z prośbą o wydanie paszportu tymczasowego wniesć należy do odpowiedniego c. i k. urzędu konsulowskiego także prośbę o wpisanie okrętu do rejestru okrętowego, opatrzoną potrznemi dowodami (§§. 12 i 13 ustawy).

Na podstawie tych dowodów oceniać się będzie prośbę o paszport tymczasowy i na ich podstawie tenże zostanie wydany.

C. i k. urząd konsulowski uwiadamia natychmiast właściwą Władzę rejestrową o wydaniu paszportu tymczasowego, posyła jej zarazem prośbę o wpisanie do rejestru okrętowego i w porozumieniu z proszącym oznajmia, od kogo w krajach tutejszych rejestrowe ma być ściągnięte i do którego portu świadectwo wpisu ma być posłane dla doręczenia okrętowi.

Jeżeli prośba o wpisanie okrętu do rejestru podana zostanie bezpośrednio do Władzy rejestrowej a okręt ten znajduje się za granicą i dla nagłych powodów nie może czekać na świadectwo wpisu, do portu przysiąć się mające, Wła-

dza rejestrowa na prośbę właściciela okrętu, upoważnić może odnośny c. i k. urząd konsulowski, aby mu wydał paszport tymczasowy.

Każdy c. i k. urząd konsulowski przedłużyć może paszport tymczasowy. Podobnież każdy c. i k. urząd konsulowski wydać może nowy paszport tymczasowy, gdy zaginięcie dotyczeńego paszportu tymczasowego zostanie wiarogodnie udowodnione. Atoli w obu przypadkach nie wolno przekraczać rocznego okresu, który dla paszportów tymczasowych wyznaczony jest w ustawie.

Paszport tymczasowy zwrócić należy, gdy się odbiera świadectwo wpisu.

Jeżeli zajdą okoliczności, wymagające wykreszenia okrętu z rejestru okrętowego, który już był wpisany, albo, jeżeli okręt został rzeczywiście wykreślony, zanim odebrał świadectwo wpisu, paszport tymczasowy w każdym razie zwrócić należy, albo w sposób, dla świadectwa wpisu przepisany, udowodnić, jako to stać się nie może.

Do §fu 26go.

Jak lista załogi ma być ułożona i utrzymywana, stanowią o tem osobne istniejące już przepisy.

Do §§. 27go i 28go.

Rejestrowe opłacać należy od okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej w urzędzie portowym swojszczyzny, od okrętów żeglugi nadbrzeżnej dalekiej i wielkiej tamże, lub w kapitanacie portowym w Tryeście.

Potwierdzenie urzędowe, jako rejestrowe zostało zapłacone, dołączyć należy do prośby o wpisanie do rejestru okrętowego.

Okręty, mające pojemności aż do 10 ton włącznie, nie potrzebują składać opłaty za licencję, przepisanej rozporządzeniem ministerstwa marynarki z dnia 25 lutego 1865 (Dz. u. p. Nr. 15), ponieważ okręty te opatrywane będą świadectwami wpisu.

Do §§. 29—36go.

Jeżeliby przekroczenia ustawy o rejestraniu okrętów handlowych dopuszczono się za granicą, śledztwo wstępne prowadzić ma właściwy c. i k. urząd konsulowski, który następnie akta, tyczące się tego, przesłać ma do dalszego urzędowego załatwienia właściwemu urzędowi portowemu.

Wpływające grzywny oddają się do funduszu zapomog dla marynarzy tego okręgu nadbrzeżnego, w którym leży swojszczyzna okrętu.

Do §fu 37go.

Przepisy przechodnie.

1. Przeniesienie z dotyczeńowych rejestrów do nowych rejestrów okrętowych, zaprowadzonych na zasadzie ustawy o rejestraniu okrętów handlowych i wydawanie świadectw wpisu w miejsce dotyczeńowych dokumentów żeglarskich, nastąpi:

- a) co do okrętów do dalekiej żeglugi, gdy ich patenty i wykazy ministerialne utracą swoje ważność;
- b) co do okrętów wszystkich dotyczeńowych rodzajów żeglugi nadbrzeżnej, od których, stosownie do odnośnych przepisów, aby ich paszporty morskie i licencje były nadal ważne, odnawiać trzeba corocznie opłaty, w tym terminie płatności, który przypadnie najprzód po dniu 10 listopada 1879, jeżeli

w szczególnych przypadkach, stósownie do istniejących przepisów, nie trzeba będzie wcześniej odnowić tych dokumentów.

2. Pod względem zdatności do dowodzenia okrętami żeglugi nadbrzeżnej, obowiązują odnośnie do istniejących przepisów następujące postanowienia:

- a) Szyprowie żeglugi nadbrzeżnej wielkiej o granicy rozszerzonej (direttori di grande cabotaggio, esteso limite), mogą dowodzić okrętami żeglugi nadbrzeżnej wielkiej.
- b) Szyprow żeglugi nadbrzeżnej wielkiej o granicy ścisłonej (direttori di grande cabotaggio ristretto limite), uwolnić może Władza morska na szczególną prośbę od egzaminu przepisanego dla szyprow żeglugi nadbrzeżnej wielkiej o granicy rozszerzonej (direttori di grande cabotaggio, esteso limite), poczem otrzymają uzdatnienie do dowodzenia okrętami żeglugi nadbrzeżnej wielkiej.
- c) Szyprowie żeglugi nadbrzeżnej małej (padroni di piccolo cabotaggio) przypuszczani będą bez względu na ich dotychczasową rozmaitą kwalifikację do dowodzenia okrętami żeglugi nadbrzeżnej małej.

3. Gdy ustawa o rejestrowaniu okrętów handlowych nabędzie mocy obowiązującej, dopóki inne przepisy nie będą wydane:

- a) ci marynarze, którzy chcą nabyć uzdatnienia na szyprow żeglugi nadbrzeżnej wielkiej, czynić powinni zadość przepisom regulaminu z dnia 27 października 1852 a
- b) ci marynarze, którzy chcą nabyć uzdatnienie na szyprow żeglugi nadbrzeżnej małej, udowodnić mają następujące okoliczności:
 - aa) że są obywatelami austriackimi,
 - bb) że życie ich było nieposzlakowane,
 - cc) że skończyli rok 20 życia,
 - dd) że najmniej trzy lata służyli na okrętach handlowych austriackich.

Stosownie do artykułu VI ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62) dopóki trwać będzie przymierze cowe i handlowe z krajami korony węgierskiej czas spędzony w służbie na okrętach handlowych węgierskich uważać należy tak, jakby spędzony był na okrętach handlowych austriackich.

Korb-Weidenheim r. w.

S z y p e r		U w a g i																					
<table border="1"> <tr> <td colspan="2">Imię i nazwisko</td> <td colspan="2">Działka</td> </tr> <tr> <td colspan="2">urodzenia</td> <td colspan="2">Dziedzina wpisana do rejestru</td> </tr> <tr> <td colspan="2">miejscowość</td> <td colspan="2">(lub też paszport tymczasowy)</td> </tr> <tr> <td colspan="2">szwajczerzy-</td> <td colspan="2">Świadectwo wpisu</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Miejsce</td> <td colspan="2">(lub też paszport tymczasowy)</td> </tr> </table>		Imię i nazwisko		Działka		urodzenia		Dziedzina wpisana do rejestru		miejscowość		(lub też paszport tymczasowy)		szwajczerzy-		Świadectwo wpisu		Miejsce		(lub też paszport tymczasowy)		Liczba	
Imię i nazwisko		Działka																					
urodzenia		Dziedzina wpisana do rejestru																					
miejscowość		(lub też paszport tymczasowy)																					
szwajczerzy-		Świadectwo wpisu																					
Miejsce		(lub też paszport tymczasowy)																					
Uwaga		Data																					

Załączka B.

L.

Sygnał właściwy.

Swiadectwo wpisu.

(Nazwa Władzy rejestrowej) w
 poświadczam niniejszem, jako w myśl ustawy z dnia
 opisany poniżej okręt
 weagnięty został dnia pod liczba do rejestru okrętów upoważnionych do używania bandery, przepisanej dla okrętów handlowych austriackich i upoważniony do żeglugi dalekiej
 „ nadbrzeżnej wielkiej
 „ małej.

- I. Nazwa okrętu
- II. Rodzaj budowy, oprawa i cembrowina
Przyrząd ruchodawczy (siła koni)
- III. Wymiary

długość
szerokość
wysokość
- IV. Ilość beczek

brutto
netto
- V. Gdzie i kiedy wybudowany
- VI. Port swojszczyzny w okręgu
urzędu portowego
- VII. Ilość normalna załogi (nie licząc szypra)
- VIII. Ilość dział

(2 strona.)

IX. Stosunki własności.

Liczba bieżąca	Nazwiska, miejsce urodzenia i zamieszkania, tudzież krajowość właścicieli	Udziały	Tytuł nabycia

(3 strona.)

IX. Stosunki własności.

Liczba bieżąca	Nazwiska, miejsce urodzenia i zamieszkania, tudzież krajowość właścicieli	Udziały	Tytuł nabycia

Okręt ma prawo używać bandery przepisanej dla okrętów handlowych austriackich i posiada wszystkie własności, prawa i przywileje okrętu handlowego tej bandery, przeto uprasza się wszystkie Władze cywilne i wojskowe mocarstw zaprzyjaźnionych, jakież wszystkie Władze cywilne i wojskowe monarchii austriacko-węgierskiej i dowódców c. i k. okrętów wojennych, aby puszczały wolno okręt powyższy, jego załogę, podróżnych i ładunek, aby go nie zatrzymywały i przeszkoły mu nie uczyniły i aby nie pozwalały innym tego czyni, owszem, aby w razie potrzeby dawały mu wszelką możliwą pomoc i opiekę.

L. S. dnia

Władzy rejestrowej.

N. N.

(4, 5, 6, 7 strona.)

Późniejsze zmiany własności.

Liczba bieżąca	Nazwiska, miejsce urodzenia i zamieszkania, tudzież krajowość właścicieli	Udziały	Tytuł nabycia

(8, 9, 10 strona.)

Liczba bieżąca	U w a g i (Zajęcia, przelewy i wykreszenia zajęć okrętu lub udziałów itd., których zanotowania żądano.)

(11 i 12 strona.)

I n n e u w a g i

(1 strona.)

Załączka C.

Paszport tymczasowy.

C. i k. austr. węgierski konsulat w
 poświadczam niniejszem, jako w myśl ustawy z
 okręt „N. N.“ na podstawie mającego nastąpić wpisania go do rejestru okrętów
 upoważniony został do używania bandery, przepisanej dla okrętów handlowych
 austriackich.

Uprasza się wszystkie Władze cywilne i wojskowe mocarstw zaprzyjaźnionych, jakoteż wszystkie Władze cywilne i wojskowe monarchii austriacko-węgierskiej i dowódców c. i k. okrętów wojennych, ażeby puszczały wolno okręt powyższy, jego załogę, podróżnych i ładunek, ażeby go nie zatrzymywały i przeszkoły mu nie czyniły i aby innym nie pozwalały tego czynić, owszem, aby w razie potrzeby dawały mu wszelką możliwą pomoc i opiekę.

Wyjawszy przypadki siły większej, okręt odbyć ma kurs z
 na do
 i w tym ostatnim porcie czekać na formalne świadectwo wpisu.

Szyper przyrzec ma położeniem swego podpisu za siebie i za swoich następców w dowództwie okrętu, że tego zobowiązania się dopełni.

Niniejszy paszport tymczasowy jest ważny aż do

dnia

C. i k. konsul

N. N.

(L. S.)

austr. węg.
 urzędu konsulowskiego.

Szyper
 N. N.

(2 strona.)

Załączka C.

Nazwa i rodzaj budowy okrętu	Ilosć hezok	Działka	Ilosć załogi	Stosunki własności (nie licząc szypra)	Uwaga!
			brutto		

123.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 4 paźdz. 1879,

o zaprowadzeniu komory pomocniczej I klasy w dworcu kolejnej w Pontaflu.

Z powodu otwarcia ruchu na kolei z Tarvis do Pontafla, zaprowadzona została w dworcu pogranicznym w Pontaflu c. k. komora pomocnicza I klasy z upoważnieniami celniczymi komory głównej II klasy i prawem stosowania postępowania skróconego w obrocie kolejowym podług przepisu z dnia 8 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), która rozpoczęcie czynności dnia 11 października 1879.

Chertek r. w.